

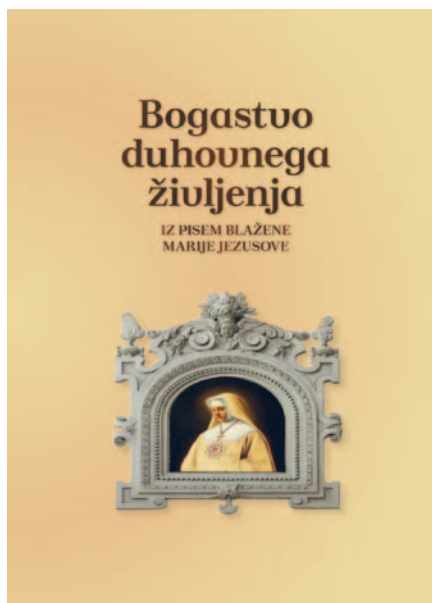

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

BLAŽENA MARIJA JEZUSOVA DELUIL MARTINY: BOGASTVO DUHOVNEGA ŽIVLJENJA

Poglobimo duhovno življenje z blaženo Marijo Jezusovo!

V knjižici so zbrana nekatera pisma blažene Marije Jezusove, ustanoviteljice redovne družbe Hčera Srca Jezusovega, ki je danes v Hallu na Tirolskem. Gre za pisma, s katerimi je spremljala svoje redovne sestre ob vstopu v redovno družbo in skozi njihovo nadaljnje redovno življenje. V njih blažena Marija Jezusovo zapušča veliko notranjega bogastva, ki je lahko tudi nam spodbuda, da ga spoznamo in tako obogatimo svoje duhovno življenje. Opominja nas, da je treba graditi na večnosti in imeti pogled uprt v to smer, zlasti po češčenju Najsvetejšega zakramenta in molitvi.

»Knjižica nam osvetljuje pravo bogastvo duhovnega življenja. Te misli niso namenjene samo redovnicam, namenjene so vsem nam, da iz teh čudovitih predlogov izberemo kaj zase, za svojo poglobitev vere, upanja in ljubezni.

Podatki o knjigi

- Naslov: Bogastvo duhovnega življenja iz pisem blažene Marije Jezusove
- Avtor: Blažena Marija Jezusova Deluil Martiny
- Spremna beseda: Vinko Čonč
- Prevod in priredba: Hčere Srca Jezusovega, Hall na Tirolskem
- Fotografije: Gerhard Flatscher
- Urednica: Cvetka Rezar
- Cena: 5 €
- Velikost: 120 mm x 170 mm
- Vezava: speto z žico
- Število strani: 84
- ISBN 978-961-278-329-7
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2017

Bog ima z vsakim izmed nas svoj načrt odrešenja. Naše poti se križajo in spet pridejo skupaj. Najlepše pridejo skupaj v duhovni povezanosti, v molitvi drug za drugega. Naj nas te misli učijo pristne in predane ljubezni do Boga in bližnjega, ali kot nas spodbuja vzklik iz litanij Srca Jezusovega: „Upodobi naše srce po svojem Srcu!“ (Vinko Čonč v spremni besedi, str. 6)

Kontakt

Uredništvo

Telefon 01 244 36 70

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

O avtorici

Marija Deluil Martiny je bila rojena 28. maja 1841 v Marseillu. Njen brat in njene tri sestre so umrli v mladih letih, kar je bila neizmerna bolečina za njene starše. Takrat je spoznala »Častno stražo«, ki si prizadeva eno uro dnevno posvetiti Jezusu Kristusu bodisi v mislih bodisi v češčenju Najsvetejšega. Ob tem je Marija začutila Božji klic in kljub dolgotrajnemu notranjemu odporu sprejela nalogo ter ustanovila skupnost, ki se posebej posveča češčenju oltarnega zakramenta. V letu 1873 je tako na praznik Srca Jezusovega ustanovila skupnost Hčera Srca Jezusovega.

Odlomki iz knjige

Če hočemo poglobiti svoje duhovno življenje, se moramo naučiti moliti, trpeti, žrtvovati se in ljubiti. Vse to je tesno povezano med seboj in nas vodi po pravi poti. (S. Marie-Agnès de Jésus FCJ, str. 8)

Učimo se tega od danes naprej, moja hči, pustimo sence, tecimo za realnostjo. Dvignimo se, dvignimo se proti temu, kar je večnega, kajti to pomeni za nas spustiti se, vendar se ne prilepiti na to, kar je zemeljskega in od sveta. Mi smo prilepljeni na sebičnost, na lastno slepo voljo, na naše napačne sodbe zaradi greha, na naš pokvarjeni jaz, zoprni, sovražen Jezusu Kristusu. To je več kot spustiti se, to je ponižati se, pokvariti se, obsoditi našo dušo na smrt, njo, ki je cena dragocene krvi Jezusa Kristusa. Vendar je prav to, čemur svet in celo na pol krščansko ljudstvo pravi, dvigniti se, povzpeti se, večati se, postaviti se na pravo mesto. To je torej to, kar po najbolj čudni zablodi misli in čustev ta ubogi svet imenuje slava, čast, sreča, plemenitost in veličina.

To je torej to, v čemer svet uživa vse do tistega dne v večnosti, ko bodo padle vse nizke in neumne iluzije. Svet se bo prebudil iz vseh teh sanj in treba bo priznati, da se je zmotil in da je med Božjimi trditvami v evangeliju in med svetom v njegovih napačnih izrazih Bog, ki ima prav. Oh, kakšna sramota torej za dušo, ko bo videla, da je bila poklicana v tako visoke načrte in da se je vrtela v prahu tu spodaj! Če ni šla tako daleč, da bi se valjala v blatu, ne bo deležna popolnih ruševin, vendar kakšna pokora jo čaka v vicah. Toda kakšna nepopravljiva nesreča, če se je valjala v blatu, v blatu napuha ali strasti, če je padla v prazno in neumno bivanje, v življenje, ki ubija življenje milosti, in se je spustila v smrt! Zanja bo vse končano, vse izgubljeno. Na žalost to nikakor niso neke vnete predstave, to je, moja hči, to, kar se dogaja vsak dan. Vsak dan za tisoče duš smrt zapre vrata iluzijam, neumnostim, lahkomiselnostim, oboževanju samega sebe, zemeljskim užitkom in upiranju proti Bogu in odpre vrata sodbi, sramoti, brezupu in večni smrti; vsak dan smrt za tisoče duš, duš polovičarskih kristjanov v svetu, duš, žal, polovičarsko redovnih v samostanih ... Smrt zapre vrata kompromisom, sebičnim zahtevam, naravnim zadovoljevanjem, upiranju proti avtoriteti, vidno ali skrito, uživanju in laskanju samemu sebi in drugim ustvarjenim bitjem, strahopetnosti, voljnim napakam, napuhnjenemu spoštovanju, lastnim sodbam in mislim, užitkom na škodo dolžnosti in kaj vem, kaj še vse ... Smrt odpre vrata sodbi, neizmerni zmedi, grenkim obžalovanjem in dolgim ovinkom mučnih vic, daleč od Boga! (Str. 21–24)